

jedn. ř.), a jest jeho povinností, by při sepisování odvolání hájil zájmy chudé strany právě tak, jako v jiných případech stranou zmocněný advokát. Jest tudíž na něho nezbytně pohlížeti jako na zmocněnce strany po rozumu § 20 čís. 4 j. n., který za účelem sepsání odvolání si tvoří o věci úsudek se zájmového hlediska odvolávající se chudé strany, takže při rozhodování věci by se mu nedostávalo oné nestrannosti a nepředpojatosti, jako se u soudce vyžaduje. Jest proto takovýto soudce vyloučen podle § 20 čís. 4 j. n. z vykonávání soudcovského úřadu v rozepři, v níž sepsal odvolání pro chudou stranu. Ježto v souzeném případě řízení a rozhodnutí, jež následovalo po zrušovacím usnesení odvolacího soudu, se zúčastnil soudce, jenž sepsal odvolání pro žalobkyni jako chudou stranu podle § 90 zák. o org. soudní a § 133 jedn. ř. a který tudíž byl podle § 20 čís. 4 j. n. vyloučen z vykonávání úřadu soudcovského v této rozepři, jde o zmatečnost řízení jím provedeného a rozsudku jím vydaného podle § 477 čís. 1 c. ř. s. Ježto pak odvolací soud neodstranil tuto zmatečnost sběhlou v řízení první stolice, je napadený rozsudek s předcházejícím mu odvolacím řízením stížen stejnou zmatečností. Bylo proto zrušiti jako zmatečné jak napadený rozsudek, tak i rozsudek prvního soudu, jakož i řízení jím předcházející, počínajíc okamžikem, kdy se řízení zúčastnil vyloučený soudce.

Čís. 14986.

K § 39 řádu o zbavení svéprávnosti.

Odpor do usnesení o zbavení svéprávnosti jest vznést ve lhůtě čtrnáctidenní.

(Rozh. ze dne 22. února 1936, R II 31/36.)

Stěžovatel byl usnesením okresního soudu v M. O. ze dne 11. prosince 1935 částečně zbaven svéprávnosti pro opilství a bylo mu soudem dáno poučení, že proti tomuto usnesení může podati odpor do 15 dnů od doručení. Rekursní soud odmítl odpor podaný u soudu dne 30. prosince 1935 (29. prosinec padl na neděli) pro opožděnost. Důvody: Odpor proti usnesení vyhovujícímu zbavení svéprávnosti jest podati podle § 39 cis. nař. ze dne 28. června 1916 čís. 207 ř. z. v konečné lhůtě 14 dnů. Lhůta k odporu počíná se u osob, jimž bylo usnesení doručeno, dnem doručení, v souzeném případě dnem 14. prosince 1935. Odpor byl podán dne 30. prosince 1935 přímo u soudu, tedy po vypršení lhůty k podání odporu, ježto lhůta ta již vypršela dne 28. prosince 1935.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Poučení, jehož se dostalo prvním soudem stěžovateli, neodpovídá § 39 řádu o zbavení svéprávnosti z 28. června 1916 čís. 207 ř. z., kdež pro podání odporu jest stanovena konečná lhůta čtrnáctidenní. Tato

čtrnáctidenní lhůta k odporu nebyla dotčena ustanovením § 54 (2) zákona z 19. června 1931 č. 100 Sb. z. a n. o základních ustanoveních soudního řízení nesporného, neboť předpis ten prodlužuje toliko lhůtu rekursní. Odpor však jest opravný prostředek svého druhu, jenž se od rekursu odlišuje v různých směrech, takže lhůta k odporu zůstává nadále čtrnáctidenní (srov. Hora, Soudní řízení nesporné, str. 130). Rekurent není zastoupen právním zástupcem a proto toto nesprávné poučení, jehož se mu o lhůtě k odporu, tedy k opravnému prostředku, dostalo, mělo za následek, že usněsení první stolice nemohlo proti rekurentu nabýti účinnosti, leč teprve po 90 dnech ode dne doručení. To plyne z ustanovení § 31 (6) zák. č. 100/31 Sb. z. a n., jež platí podle § 56 řádu o zbavení svéprávnosti a § 53 (1) zák. č. 100/31 i v řízení o zbavení svéprávnosti. Ježto usněsení o zbavení svéprávnosti bylo rekurentu doručeno dne 14. prosince 1935, tu jeho odpor u soudu dne 30. prosince 1935 podaný, není opožděný.

Čís. 14987.

Nároku ze správy lze se vzdáti i činem konkludentním.

(Rozh. ze dne 22. února 1936, Rv II 106/34.)

Žalobce tvrdí, že koupil od žalované krávu, jež musila býti po koupí poražena pro nemoc, již trpěla již před koupí, a žádá proto žalobou ze správy vrácení kupní ceny, již za krávu zaplatil. Nižší soudy zamítly žalobu, zjistivše, že žalobce koupil krávu, třebaž mu žalovaná prohlásila, že krávu kupuje »beze všeho ručení«.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolatel, jenž má za to, že vzdání se nároku ze správy musí býti projeveno »výslovně«, nelze přisvědčiti. Projev vůle může se státi podle § 863 obč. zák. buď výslovně nebo mlčky. Podle ustáleného rozhodování nejvyššího soudu (srov. na př. rozh. č. 1275, 12265 Sb. n. s.) lze se vzdáti nároku ze správy i činem konkludentním. Mlčel-li žalobce k prohlášení žalované, že mu prodává krávu beze všeho ručení, a koupil-li přes to krávu, nelze toto jeho chování podle § 863 obč. zák. jinak vyložit, než že s prohlášením žalované souhlasil a že se mlčky vzdal práva ze správy pro jakoukoliv vadu krávy.

Čís. 14988.

V pracovních sporoch, v ktorých hodnota predmetu sporu prevyšuje 300 Kč, je odvolací návrh podstatnou náležitosťou odvolania, ktorú po uplynutí odvolacej lehoty už nemožno doplniť.

Ak odvolanie v týchto sporoch podané neobsahuje odvolací návrh, treba ho usnesením odmietnuť.

(Rozh. z 25. februára 1936, R III 85/36.)